Leif Svensson (jr)

Född: 1959

Leif började träna kendo 1977 i Malmö Kendoklubb tillsammans med en kompis som bara tränade en gång. Första träningslokalen var Limhams folketshus. Epitetet junior fick ganska snabbt då det redan fanns en Leif Svensson i klubben. Hans första tävling var SM hösten 1977 som gick i Malmö och den varade bara en minut. Den hösten tränade han för Tsukamoto-sensei. Under den mest intensiva perioden på 80-talet tränade Leif 4 gånger i veckan.

Figur 1 - Kamraterna i Malmö Kendoklubb; Fr v Stig Wirén, Leif Svensson sr, Göran Grönberg, Leif Svensson jr (JR)

Leif tyckte det var viktigt att träna med nya kendokas. Och att tävling är viktigt även om man inte är tävlingsinriktad, för att en tävling är som 10 träningar.

Han klev snart in i instruktörsrollen på GAK Enighet och deltog också som ledamot i det administrativa arbetet. 1980–81 var han instruktör för en kendoträning i Lund men den lades ned och utövarna åkte till Malmö i stället. Ett år var han suppleant i Budoförbundet.

Tävlandet var framgångsrikt för Leif med två individuella SM-tecken och ett otal SM-tecken i lag. I landslaget kom Leif med till VM 1979 i Sapporo och han fortsatte fram till VM 1988. På hemmaplan tog tävlingskarriären slut 2001 då han hade tappat motivationen.

Leif var en av initiativtagarna till Låddan Cup, sedermera Sugo Cup efter Sugo-senseis död. Idén till Låddan Cup kom från en stadstävling i Polen 1978 där Malmölaget kommit på andra plats emedan Stockholmslaget bara blev femma. På båten hade laget en hel hög svartväxlad zloty över och för dem köpte man en låda som minne av resultatet.

1980 var Leif 6 veckor i England och tränade i Roald M Knutsens dojo. En gång skulle han träna i Portsmouth och fick skjuts av Cyril Chadwick. Det sätt Mr. Chadwick framförde sitt fordon satte nästan skräck i Leif. Väl hemma hos Knutsen berättade han om upplevelsen och svaret blev kort: ”He drove a tank during the war, you know!”.

Figur 2 - Leif Svensson attackera polisman i Tokyo 1988 (JR)

Efter VM 1988 blev Leif coach för det svenska kendolandslaget som startade med ett EM guld redan 1989 och det följdes av två EM-silver i lag 1992 och 1993. Leif stora bidrag till hur landslaget förberedde sig inför ett mästerskap var att dela in tiden före i tre faser:
träningsfas – uppladdningsfas – tävlingsfas.
Under träningsfasen deltar landsslagsaspiranterna i gemensamma läger. Uppladdningsfasen startar veckan innan tävlingarna och handlar mycket om att skapa gruppgemenskap. Tävlingsfasen handlar

om att skapa lugn och trygghet i den turbulens som ett stort mästerskap kan innebära. Till det införde Leif restriktioner i förtäringen av alkohol som fick vänta tills det avslutande sayonara-partyt.

Mental träning var ett område som han lade ned mycket energi på. Året efter guldet i Amsterdam åkte laget till EM i Berlin. Tyvärr var det mycket i arrangemanget och lokalerna som fick medlemmar i truppen att klaga och skapa negativitet. För honom var detta något som man måste kunna hantera i mästerskap. Leif tycker själv att lagmatchen man vann med ett poäng mot England 1993 var ett bevis på hur den mentala styrkan byggts upp i laget. EM93 var Leifs sista mästerskap förutom ett kort inhopp under NM94.

Figur 3 - Svenska landslagstruppen i Amsterdam 1989 efter de individuella tävlingarna (JR)

Från EM89 dök det upp damer i landslaget med egna lag och individuella tävlingar. Leif tycker att den stora skillnaden mellan att coacha killar och tjejer var: ”killarna sa man till att göra något och då gjorde dom det och diskuterade efteråt emedan tjejerna alltid ville diskutera varför först och sen göra det”.

Han säger att fortfarande tränar regelbundet och med ett skratt kommer bisatsen ”en gång om året”.

Leifs bästa kendoögonblick är två:

- Som tävlande när han slog regerande europamästaren Pascal van Laecken vid EM86
- Som tränare då Sverige tog EM guld i Amsterdam

Han sämsta kendoögonblick var när Björn Gustavsson avled.

Han håller Björn Gustavsson för Sveriges bästa manliga kendoka och Kumi Sato som bästa kvinnliga.

Bästa gästinstruktör var Kon-sensei och Muraoka-sensei.

Nedtecknat av Hans Lundberg i september 2021.

Tävlingsmeriter

1979

Lag-SM – Silver med GAK Enighet

Ind SM – fighting spirit

1980

Lag-SM – Silver med GAK Enighet

Ind SM – Brons & fighting spirit

1981

Lag-SM – Silver med GAK Enighet

Jul Cup – Silver

1982

Lag-SM – Brons med GAK Enighet

1983

Lag-SM – Silver med GAK Enighet

Ind SM – Guld

1984

Lag-SM – Guld med GAK Enighet

Ind SM – Guld

1985

Låddan Cup – Silver

Lag-SM – Guld med GAK Enighet

1986

Låddan Cup – Brons

Lag-SM – Guld med GAK Enighet

Stadsmatch Berlin-Malmö-Stockholm – Brons

Jul Cup – Guld

1987

Lag-SM – Guld med GAK Enighet

1988

AEgg Cup – Brons

Lag-SM – Guld med GAK Enighet

1989

Göteborg Cup – Silver

Lag-SM – Guld med GAK Enighet

Ind SM – Brons

1990

Lag-SM – Guld med GAK Enighet

Cupvinnarcupen – Guld med GAK Enighet

1991

Sugo Cup – Brons

Lag-SM – Silver med GAK Enighet

1992

Lag-SM – Guld med GAK Enighet

1993

Lag-SM – Silver med GAK Enighet

1994

Lag-SM – Guld med GAK Enighet

1995

Lag-SM – Guld med GAK Enighet

1996

Lag-SM – Guld med GAK Enighet

1997

Lag-SM – Guld med GAK Enighet

1998

Lag-SM – Guld med GAK Enighet

1999

Lag-SM – Guld med GAK Enighet